

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że E. L. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj.: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 lipca 2014 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że na podstawie przedłożonego materiału w trakcie kontroli uznano, że zarejestrowanie działalności gospodarczej od dnia 1 lipca 2014 roku miało na celu uzyskanie świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w związku z ciążą wnioskodawczynie i urodzeniem dziecka w dniu 27 sierpnia 2014 roku /decyzja akta ZUS/.

Od powyższej decyzji ubezpieczona E. L. reprezentowana przez pełnomocnika adwokata K. N. odwołanie złożyła do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 31 października 2014 roku wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że wnioskodawczynie od dnia 1 lipca 2014 roku podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że z firmą (...) sp. z o.o współpracuje od 02 stycznia 2012 roku na podstawie umowy zlecenia. Od 01 kwietnia do 30 czerwca 2014 roku posiadała ochronę ubezpieczenia chorobowego. Od 1 lipca 2014 roku ubezpieczona jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą podpisała ze spółką umowę o świadczenie usług medycznych. Ubezpieczona czynności związane z otwarciem działalności gospodarczej podjęła już w połowie maja 2014 roku. Warunkiem wykonywania działalności leczniczej jest zgodnie z ustawą o działalności leczniczej z dnia 07 grudnia 2012 roku zarejestrowanie firmy. Specyfiką pracy lekarzy jest rozdrobnienie świadczonych usług. Ubezpieczona nie prowadzi własnego gabinetu medycznego, ale może przyjmować pacjentów w ramach współpracy z ośrodkami medycznymi. W ramach umowy wykonywała usługi medyczne ( ok. 170 ) zakontraktowane z NFZ, wystawiała recepty, udzielała porad medycznych. Za wykonane usługi otrzymywała wynagrodzenie /odwołanie k. 2 – 8/.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 26 – 27 verte)

### ***Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny :***

E. L. ukończyła studia medyczne na Uniwersytecie Medycznym w Ł.. W dniu 14 listopada 2011 roku uzyskała dyplom w specjalizacji choroby wewnętrzne. W grudniu 2012 roku ubezpieczona rozpoczęła specjalizację z endokrynologii.

Wnioskodawczynie z firmą (...) sp. z o.o współpracuje od 02 stycznia 2012 roku na podstawie umowy zlecenia. Z dokumentów ZUS- u wynika, że w okresie od 01 kwietnia 2014 roku do 31 lipca 2014 roku wnioskodawczynie została zgłoszona do ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego przez płatnika składek firmę (...) jako osoba wykonująca umowę zlecenia ( umowa zlecenia z dnia 2.01. 2012r – k. 10; pismo - k. 8 akt ZUS- u /.

W dniu 1 lipca 2014 roku E. L. dokonała wpisu do ewidencji działalności gospodarczej zgłoszonej przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą (...) w zakresie praktyki lekarskiej specjalistycznej (wydruk z (...) akt ZUS).

W dniu 2 lipca 2014 roku E. L. dokonała zgłoszenia siebie od dnia 1 lipca 2014 r. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, to jest emerytalnego, rentowych i wypadkowego, oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. (druk (...) k. 3 akt ZUS /. Od dnia 01 sierpnia 2014 roku do 02 września 2014 roku wnioskodawczynie wystąpiła z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego a w dniu 05 września 2014 roku z roszczeniem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego od 27 sierpnia 2014 roku do 25 sierpnia 2015 roku /decyzja ZUS k. 18 akt ZUS –u /.Wnioskodawczynie wskazała, że z dniem 30 czerwca 2014 roku została rozwiązana umowa zlecenia z firmą (...) i od dnia 1 lipca 2014 roku wnioskodawczynie ponownie współpracuje z w/ w firmą na podstawie umowy zlecenia z dnia 01 lipca 2014 roku, w której to umowie figuruje jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. Wnioskodawczynie wykonywała dla firmy (...) usługi lekarskie nadto konsultacje lekarskie

dla firmy w (...) i w Poradni Chorób Metabolicznych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w miesiącu lipcu około 170 konsultacji. Na dowód wnioskodawczyni załączyła fakturę Nr (...) z dnia 31 lipca 2014 roku, z której wynika, że wykonała usługi lekarskie w (...) Sp. z o.o. na kwotę 2624 złotych za lipiec 2014 roku. W dacie rozpoczęcia działalności gospodarczej wnioskodawczyni była w zaawansowanej ciąży. Dziecko urodziła w dniu 27 sierpnia 2014 roku. Wnioskodawczyni zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzonej działalności za (...) w wysokości 9000 złotych, za (...) w wysokości 4 000 złotych / okoliczności bezsporne; karta przebiegu ciąży z ZOZ (...) w Ł. – k. 20 ; dokumentacja medyczna ze Szpitala (...) w R. – k. 37/.

Z zeznań wnioskodawczyni wynika, że rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej celem uzyskania ochrony ubezpieczeniowej natomiast wnioskodawczyni dalej kontynuowała pracę na podstawie umowy zlecenia z firmą (...). Wcześniej prowadzone usługi lekarskie na podstawie umowy zlecenia nie zapewniały ochrony ciężarnej. Przejście na własną działalność gospodarczą i kontynuowanie współpracy z E. było w ocenie wnioskodawczyni lepszym rozwiązaniem. Przed rozpoczęciem działalności gospodarczej wnioskodawczyni przyjmowała około 170 pacjentów na rzecz E. po rozpoczęciu działalności gospodarczej też tak pracowała. Wcześniej przed specjalizacją nie mogła wykonywać konsultacji lekarskich po jej rozpoczęciu mogła wykonywać współpracę i po zarejestrowaniu firmy mogła odliczyć koszty związane z umową zlecenia. Do czasu porodu od lipca 2014 roku jedynym dochodem wnioskodawczyni była praca uzyskiwana z E. / zeznania wnioskodawczyni – protokół rozprawy k.119; k. 157, PIT 36 - k. 115 /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach sprawy oraz w załączonych do akt sprawy aktach ZUS z przebiegu kontroli w firmie (...), jak i w oparciu o zeznania wnioskodawczyni.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawczyni w części w jakiej wskazała ona, że po zarejestrowaniu działalności gospodarczej nadal kontynuowała wykonywanie usług lekarskich na rzecz E. zmieniając jedynie formę tej współpracy. Rejestracja firmy miała na celu uzyskanie korzystniejszego rozwiązania w postaci ochrony ubezpieczeniowej jako osoby już ciężarnej, zwrotu kosztów uzyskania przychodu. Zdaniem Sądu nie można uznać, że wnioskodawczyni prowadziła działalność gospodarczą, gdyż de facto jej działalność stanowiła kontynuację zawartej wcześniej umowy zlecenia z E.. Nadal świadczyła ona usługi lekarskie na podstawie umowy zlecenia z E. tyle, że na podstawie umowy zlecenia z dnia 1 lipca 2014 roku i w której jako zleceniobiorca figurowała już jako prowadząca działalność gospodarczą.

#### **Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:**

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie wnioskodawczyni E. L. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2007 r., Nr 11, poz. 7, ze zm.) osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt. 1 ustawy systemowej za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt. 4 cytowanego aktu prawnego zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Należy wskazać, że w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, ze zm.) istotą działalności gospodarczej jest jej prowadzenie w sposób ciągły i zorganizowany, na własny rachunek i ryzyko. Obowiązująca od dnia 21 sierpnia 2004 r. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej z

dnia 2 lipca 2004 r. (t. j. Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, ze zm.), która zastąpiła ustawę z 1999 r., w art. 2 działalność gospodarczą zdefiniowała w sposób tożsamy.

Czasowe granice prowadzenia działalności gospodarczej oraz podlegania z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego wyznacza wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Istnienie wpisu do ewidencji wprawdzie nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności.

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że jak już wykazano wcześniej z zeznań wnioskodawczynie nie wynika, że od dnia 1 lipca 2014 roku faktycznie prowadziła ona pozarolniczą działalność gospodarczą. Całokształt materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, że jedynym celem wnioskodawczynie było uzyskanie ochrony ubezpieczeniowej, zwrotu kosztów przychodu.

Dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest bowiem łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej. Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły jest rozumiana jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności. Przyjmuje się zatem, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Nie uznaje się więc za działalność gospodarczą: działalności okresowej i sporadycznej. Niewątpliwie w ocenie, czy były podejmowane czynności zmierzające bezpośrednio do prowadzenia działalności gospodarczej, należy uwzględniać wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar osoby prowadzącej działalność gospodarczą. W przedmiotowej sprawie wnioskodawczynie zarejestrowała działalność gospodarczą jedynie w celu możliwości zgłoszenia z tego tytułu do ubezpieczeń społecznych z wysoką podstawą składek i skorzystania w związku z tym z wyższych świadczeń z ubezpieczenia w związku z ciążą.

Biorąc pod uwagę kwoty jakie uzyskiwała wnioskodawczynie w miesiącu lipcu 2014 roku oraz składkę jaką musiała opłacać od maksymalnej podstawy wymiaru ( tj. około 3 tysięcy złotych) nie można stwierdzić, że jej działalność była zarobkowa, a zatem działalność ta nie spełniała jednej z podstawowych przesłanek decydujących o uznaniu danej działalności za działalność gospodarczą. Dana działalność jest zarobkowa, jeżeli jest prowadzona w celu osiągnięcia dochodu ("zarobku") - rozumianego jako nadwyżka przychodów nad nakładami (kosztami) tej działalności. Brak przedmiotowej cechy przesądza, iż w danym przypadku nie można mówić o działalności gospodarczej.

Wnioskodawczynie zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości za lipiec 2014 roku 9 000 złotych, za sierpień 2014 roku 4000 złotych.

Zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zmianami) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W myśl art. 18 ust. 8 przytoczonej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60%

prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy.

Według art. 19 ust. 1. ustawy systemowej roczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób, o których mowa w art. 6 i 7, w danym roku kalendarzowym nie może być wyższa od kwoty odpowiadającej trzydziestokrotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy, określonego w ustawie budżetowej, ustawie o prowizorium budżetowym lub ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone - z zastrzeżeniem ust. 2 i 9.

W świetle art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

2. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

3. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osób, które ubezpieczeniu chorobowemu podlegają dobrowolnie, nie może przekraczać miesięcznie 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 10. Według art. 19 ust.10 Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" do końca poprzedniego roku kalendarzowego, w drodze obwieszczenia, kwotę ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składki, o której mowa w ust. 1, oraz przyjętą do jej ustalenia kwotę prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia.

W 2014 r. przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej wyniosło 3.783,46zł.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. Nr 77, poz. 512 ze zmianami), osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

Natomiast, jak stanowi art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej, ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

W niniejszej sprawie w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego odwołująca się E. L. nie prowadziła od dnia 1 lipca 2014 r. działalności gospodarczej, która stanowiła stosowną podstawę do zastosowania w/w regulacji i przyjęcia, iż uzyskała ona prawo do świadczeń określonych w ustawie zasiłkowej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest jednak uprawniony do kwestionowania kwoty zadeklarowanej przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli mieści się ona w granicach określonych ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.).(por. uchwała SN z 21.04.2010 r., OSNP 2010/21-22/267, LEX nr 575822)

Zadeklarowana przez ubezpieczoną kwota jako podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne mieściła się w granicach określonych ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych co z punktu widzenia oceny faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej nie ma większego znaczenia jednakże co należy podkreślić przyczyniałyby się do ustalenia wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 2 kpc, orzekł jak w sentencji oddalając odwołanie wnioskodawczyni.

Sąd zasądził od E. L. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 300 ( trzysta ) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Zgodnie bowiem z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego

pełnomocnika zalicza się wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił w oparciu o § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu ( tekst jednolity Dz.U. 2013 r. poz.490 ze zm.).

## ZARZĄDZENIE

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni